

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองภูเก็ต
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย
พ.ศ. 2544

โดยที่เป็นการสมควรออกเทศบัญญัติเทศบาลเมืองภูเก็ต ว่าด้วยการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลเมืองภูเก็ต โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลเมืองภูเก็ต และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต จึงออกเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลเมืองภูเก็ต เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2544"

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ต เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองภูเก็ตแล้ว 7 วัน

ข้อ 3 นับแต่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นๆ ในส่วนที่ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

"มูลฝอย" หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะใส่อาหารเก่า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใด ที่เก็บ กวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

"อาคาร" หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

"แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย" หมายความว่า สถานที่ที่มีน้ำขังได้ระยะเวลาที่เกินกว่า 7 วัน ซึ่งยุงลายสามารถวางไข่และพัฒนาเป็นลูกน้ำได้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองภูเก็ต

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในท้องถิ่นที่ใช้เทศบัญญัตินี้

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งมูลฝอย รวมทั้งกระป๋อง กะโหลก กะลา ขางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่อาจขังน้ำได้ ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่เทศบาลเมืองภูเก็ตจัดไว้ให้

ข้อ 6 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหะสถาน ต้องเก็บกวาดและดูแลให้มีมูลฝอยรวมทั้ง กระป๋อง กระโหลก กระลา ขางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่อาจขังน้ำได้ในอาคารหรือเคหะสถาน รวมทั้งบริเวณ รอบๆ ทั้งนี้ โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิด หรือบรรจุถุงพลาสติกที่มีการผูกมัดปากถุง หรือวิธีการอื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ 7 ในกรณีที่เทศบาลเมืองภูเก็ต ให้บริการเก็บขนมูลฝอย เพื่อนำไปกำจัด เจ้าของอาคารหรือเคหะสถานมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมการเก็บขนมูลฝอยตามอัตราที่เทศบาลเมืองภูเก็ตว่าด้วยการกำจัด สิ่งปฏิกูลมูลฝอย พ.ศ. 2529

ข้อ 8 เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหะสถาน หรือสถานที่ใดๆ ที่มีแหล่งน้ำอาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ ยุงลาย จะต้องดูแลให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ 9 เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหะสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำในแจกัน ถ้วย รองขาตู้กับข้าว ภาชนะอื่นๆ ที่มีน้ำขัง อย่างน้อยทุก 7 วัน และจัดให้มีฝาปิดคุ่มน้ำที่มีอยู่ในอาคารและเคหะสถาน ให้มิดชิดสามารถป้องกันการวางไข่ของยุงลายได้

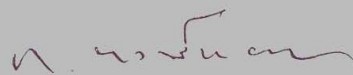
ข้อ 10 ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขว่า อาคาร เคหะสถาน หรือที่ สถานที่อื่นใด มีแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข อาจออกคำสั่งเป็น หนังสือให้ผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือเคหะสถานหรือสถานที่นั้น ปรับปรุงแก้ไขในเวลาตามสมควรได้ หากผู้ได้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจเข้าไปดำเนินการแก้ไขเองได้ เพื่อการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายและหากมีค่าใช้จ่ายอื่นใดที่เกิดขึ้น เพื่อการนี้ให้เจ้าของหรือ ผู้ครอบครองอาคารเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ 11 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 5 ข้อ 6 และข้อ 7 ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 73 วรรคสอง

ข้อ 12 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 8 และข้อ 9 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

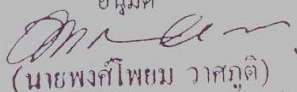
ข้อ 13 ให้นายกเทศมนตรีเมืองภูเก็ต เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออก ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 1๑ ตุลาคม พ.ศ. 2544

นายกเทศมนตรีเมืองภูเก็ต

อนุมัติ

(นายพงศ์ไพฑูริ วาสุวัต)

(.....ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต